

AMSTERDAMS WEEKBLAD

Zaterdag 11 nov. no. 22 50 cent

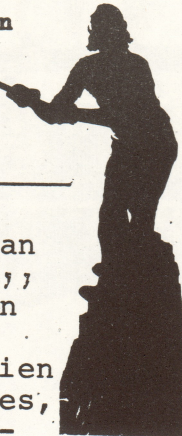

AMSTERDAMS WEEKBLAD

Adres: Keizersstraat 2a 1 hoog
De kosten voor een abonnement
bedragen f 6,50 per kwartaal.
Storting op gemeente giro
F5160 ten name van Fini van
Feggelen onder vermelding van
Amsterdams Weekblad.

tel: 763407
930302

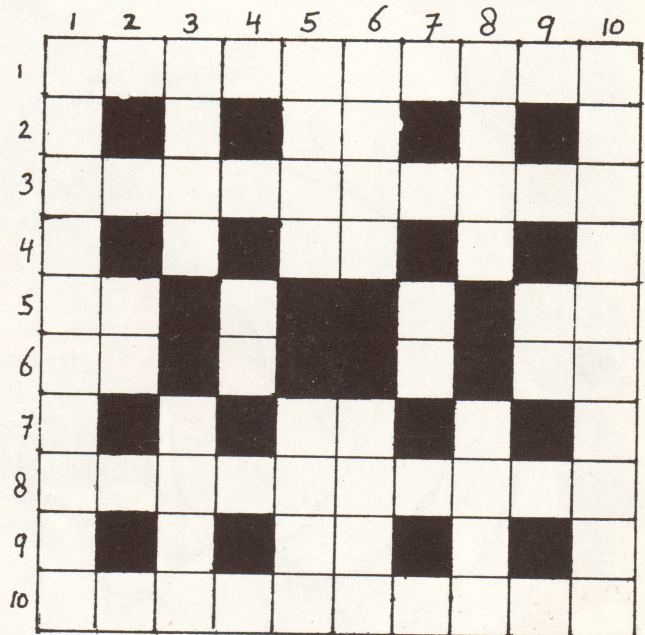
Aan de tot standkoming van
dit nummer werkten mee:,,,
henk-jan van der meer, ben
jansen, oedekerke, janine
schenkan, dik schuiling, rien
knopper, madeleine de vries,
pieter boersma, bert nien-
huis, lou van nimwegen, jan
smits, het tijdschrift tabk,
ernest annyas, dicky bree-
baart, hijn bijnen, steef
davidson, fini van feggelen,
bert griepink,
frans kersbergen, rob
stolk, tjebbe van tijen, de
maker van de tekening op
pagina 15 is nog niet be-
kend.....

Voor hen die willen meewer-
ken aan de tot stand koming
van het A.W.:
maandagavond 8 uur sluitings
tijd kopij voor komende nr.
deze wordt op de voor iede-
re medewerker toegankelijke
vergadering besproken op het
adres Keizersstraat 2A1.
dinsdagmorgen, middag en avond
uittikken van kopij. Behalve
tikker(ster)s geen bezoek...
woensdagmiddag en avond lay-
outen. Tekenaars en plakkers
welkom. donderdagmorgen en
middag wordt er gedrukt....
donderdagavond vanaf 7 uur
wordt er onder het vergaren
van de pagina's gepraat over
de inhoud van het volgende
nummer. Lezers welkom !.....

KRUISWOORDRAADSEL

Horizontaal: 1.oud plekje in
Amsterdam; 2.water in Noord-
Brabant; 3.mooie bloem waar een
lelijke straat in Amsterdam
naar genoemd is; 4.Gedeputeerde
Staten(afk.); 5.persoonlijk
voornaamwoord; 6.boom; 7.vogel-
naam(afk.); 8.waardeverminde-
ring van het geld; 9.water in
Amsterdam; 10.huis dat niet meer
bewoonbaar is.

VERTIKAAL: 1.winkelstraat in Am-
sterdam, die pas geasfalteerd
is; 2.bevroren water; 3.voedsel-
omroepvereniging; 4.bokstern;
5.oud gebouw op oud plein -
bos lange draden wol; 7.in orde
(afk.) 8.omwisseling - koker;
9.windrichting(afk.); 10.smal-
le straat bij een grote brug
in Amsterdam(de straat heet
naar de brug).

Oplossingen moeten vóór 21 no-
vember binnen zijn op Keizers-
straat 2a. Onder de goede op-
lossingen wordt geloot en een
gratis abonnement op het Am-
sterdams Weekblad is de prijs.

GEVRAAGD:

mensen om het Amsterdams Week-
blad op straat te verkopen.
Inlichtingen: J.de Jong, Schip-
perstraat 15 I

Open Brief door H. Bakker aan de PvdA

AFGELOPEN WOENSDAG 8 NOVEMBER
ZEI HENK BAKKER ZIJN LIDMAAT-
SCHAP VAN DE PARTIJ VAN DE AR-
BEID OP. HIJ DEED DAT IN EEN
OPEN BRIEF, GERICHT AAN HET BE-
STUUR VAN DE PVD A.

HIERONDER LATEN WIJ ENKELE PAS-
SAGES UIT DE BRIEF VAN 7 KANT-
JES VOLGEN:

"Geacht bestuur,

Hierbij deel ik u mee dat ik m.
i.v. vandaag mijn lidmaatschap
van de Partij van de Arbeid op-
zeg. Om u van mijn beweegredenen
maximaal te doordringen doe ik
dat met opzet in deze vorm (een
open brief) en in deze periode
(kort voor de verkiezingen)."

"Deze samenleving zit met een
aantal niet geringe problemen,
die door de partij willekeurig
worden uiteengerafeld in afzon-
derlijke deelproblemen, waarvoor
dan met veel tamtam dure en fa-
lende deeloplossingen worden
gezocht. Het ontbreekt de partij
aan het vermogen en de bereid-
heid een greep op deze zaak te
krijgen. De handelwijze van een
aantal vooraanstaande PvdA-ers,
met name in Amsterdam, is m.i.
zo laagbaar dat het alleen al
uit fatsoensoverwegingen niet
meer mogelijk is met hen in één
partij te zitten en daardoor te
suggereren dat er nog een zeke-
re verwantschap bestaat."

NIEUW LINKS

"Mijn lidmaatschap van de PvdA
dateert uit 1966. Het optreden
van Nieuw Links leek voor mij
en talrijke leeftijdgenoten (zo
tussen de 20 en 30 jaar) per-
spectief te bieden op "ver-
nieuwing". Hoe die vernieuwing
er precies uit moest zien wis-
ten we niet. Het was ook niet
zo dat we veel concrete bezwa-
ren hadden tegen de partij van
Drees en de jaren '50, hoog-

stens het gevoel dat het wei-
nig zin had je er druk over te
maken. Met Nieuw Links kwam er
wat muziek in de partijpolitiek.
En nog belangrijker: de mogelijk-
heid leek in beginsel geschapen
dat de partij wat meer zicht zou
krijgen op allerlei slepende en
uitzichtloze problemen: de wo-
ningnood, de koude oorlog, het
onderwijs enz. enz. Niet in de
laatste plaats dankzij Provo
hadden we wel doorgekregen dat
je er in de welvaartsstaat niet
bent met het wat bijschaven van
restproblemen."

STADSVERNIEUWING

PvdA-ers lopen voorop in het
prijsschieten op buurtbewoners.
Onder PvdA-burgemeesters en
-wethouders van Publieke Werken
zijn in de Amsterdamse oostelijke
binnenstad sinds 1957 meer wo-

ningen gesloopt dan er in de oorlog woningen in de Joodse buurten verloren zijn gegaan. In Utrecht verkoopt een gemeentebestuur vól PvdA-ers zich met open ogen aan de projectontwikkelingsmaatschappij Brederode. Het aantal verbroken beloften aan buurtcomité's is zo langzamerhand niet te tellen. In Den Haag, in Haarlem, in Rotterdam... bij dozijnen zijn gevechten van bewoners aan de gang tégen PvdA-wethouders en -raadsleden."

VOLMAAKT ZINLOOS METROPROJECT

"Alleen al om financiële redenen is de metro een zaak van meer dan alleen maar plaatselijke betekenis, terwijl de aandacht van de PvdA nog eens extra vereist is voor het feit, dat de verantwoordelijke wethouders achtereenvolgens Den Uyl, De Wit en Lammers waren (resp. zijn). De metroplannen zijn ontstaan in de boezem van de Dienst Publieke Werken (van bovengenoemde wethouders) in de jaren '50. De raadsbeslissing van 1968 wijkt op geen enkel essentieel punt af van de overwegingen van het eerste voorbereidende rapport van 1960; de metro is dus een soort vervoer dat past in de filosofie van de jaren '50."

HAN LAMMERS

"Met dit wanbeleid voor ogen kost het moeite de pleidooien voor grond in gemeenschapshanden of voor "meer rijksgeld" voor de grote steden" serieus te nemen. Of de dramatische uitlatingen over de afgrijslijke problemen van de stadsvernieuwing die Han Lammers bij tijd en wijle afscheidt (recentelijk nog in De Groene van 14 oktober)."

"Op het Amsterdamse Bickerseiland rees in 1969-1970 verzet tegen een kantoorpand dat de bouwspeculant Gaus daar wilde neerzetten. Lammers bezocht

meermalen het actiecomité, met de verzekering dat hij, eenmaal tot raadslid gekozen, voor de buurt zou opkomen. In het Vrije Volk van 16 mei 1970 staat hij met het actiecomité op de foto, "solidair met de buurt", aldus het onderschrift. Als wethouder stemt Lammers tégen het voorstel het kantoorpand tegen te houden."

"De actiegroep 'De Sterke Arm' uit de Dapperbuurt diende vorige maand een bezwaarschrift in tegen een woningbouwplan aan de rand van de buurt. Motief: de woningen zouden onbetaalbaar worden voor wie ze waren bedoeld. De groep heeft er nooit misverstand over laten bestaan dat juist het gebrek aan betaalbare woningen hun voornaamste grief is. Lammers en zijn fractie ontsteken in woede en beschuldigen de groep van sabotage."

VAN DER LOUW. EN LAMMERS

KARAKTEROLOGISCHE KRUISING

"Er zou gemakkelijk een extra-editie van een criminologisch tijdschrift te vullen zijn met andere voorbeelden van leugenachtigheid, kwade trouw en pure incompetentie van Han Lammers. Deze man is volstrekt gewetenloos, hij gaat over lijken. Karakterologisch is hij een kruising tussen Talleyrand, Richard Nixon en Franz-Josef Straus, maar dan op het niveau

van de zijkant van de Gooise matras. Maar de psychiatrische kant van de zaak hoeft ons niet in de eerste plaats te interesseren. Wat mij vooral verbijstert en fascineert is de vraag hoe het in Godsnaam mogelijk is dat zo'n fielt in de Partij van de Arbeid de gelegenheid krijgt om bliksemssnel tot een wethouders-salaris op te klimmen. Zijn we dan allemaal, mezelf niet uitgezonderd, blind, stom en doof geweest? Een partij waar dit alles mogelijk is - er zijn me nog steeds geen signalen van verzet tegen Lammers bekend - moet wel door en door verrot zijn. Zó chaotisch, uitzichtloos en gedesorganiseerd dat ook goedwillende partijgenoten geen handvat vinden om tegen dit soort Strebers op te treden."

RIEDEL TJES

"Uw verwijt dat ik door deze brief wellicht uw politieke tegenstanders bevoordeel laat me siberisch. Juist omdat u zich progressief noemt en zoveel pretenties hebt, verdient u extra op uw lazer te krijgen. Van Wiegel, Andriessen of Biesheuvel weten we wat ons te wachten staat. Zij draaien hun riedeltjes af en belazeren ons. Niemand maakt zich illusies. Maar de progressieve partijen wekken wél illusies. Terwijl ze in de praktijk niets essentieel anders te bieden hebben dan het kabinet Biesheuvel."

BUITENPARLEMENTAIRE GROEPEN

"De geijkte tegenwerping tegen mijn verwijten valt in tweeën uiteen: a)'Je moet niet denken dat we 'n samenhangende visie in een handomdraai voor elkaar krijgen' en b)'Wat heb je zelf gedaan om hieraan iets bij te dragen?' Het zijn dooddoeners, maar een antwoord is niettemin mogelijk. Kranten, radio en televisie hebben ons geleerd dat de kaart van Nederland zo langzamerhand bespikkeld is geraakt met buitenparlementaire groepen, die onder de meest verschillende namen bekend staan. In de relatief korte

tijd van hun bestaan hebben deze groepen een verbazingwekkend hoog niveau bereikt, zeker gezien de omstandigheden waaronder ze moeten werken. Voor het lezen van een streekplan met 20 bijlagen draaien ze hun hand niet om, en evenmin voor het controleren van officiële gegevens omtrent emissies uit raffinaderijschoorstenen of de capaciteit van een autoweg." "Het is dus blijkbaar mogelijk om tot iets van een visie te komen, om een greep te krijgen op de materie, uitgaande van de alledaagse praktijk. Wat ik weet van verkeerszaken, de metro etc., dat heb ik niet zelf bedacht maar ik heb het gaandeweg leren inzien door m'n betrokkenheid bij zo'n buitenparlementaire groep (i.c. De Lastige Amsterdammer). Ik weet 100% zeker dat ik die kennis nooit zou hebben opgedaan als ik me in 't partijwerk van de PvdA zou hebben gestort."

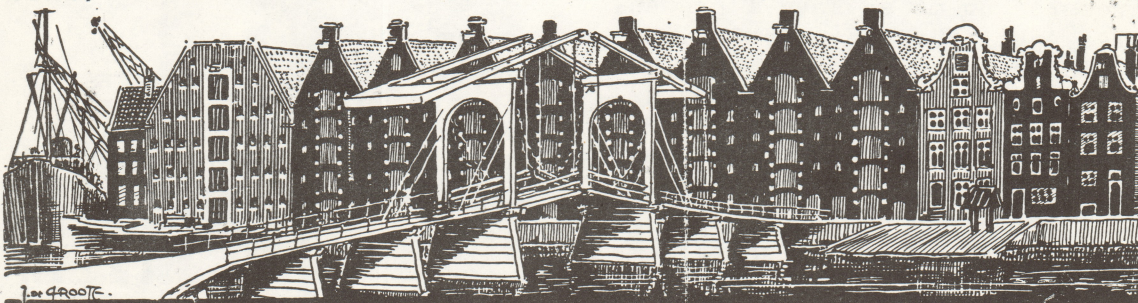
29 NOVEMBER

"Ik zal op 29 november de stembus negeren. Dat is geen bewijs van onverschilligheid voor de democratie, het tegendeel is het geval. Als zulke partijen zich aan de kiezers aanbieden als nu gebeurt, dan is het niet redelijk te verlangen dat die kiezers een keus maken. Er valt namelijk niets te kiezen. Onze stem is te goed voor de partijpolitieke arena. De werkelijke politiek wordt elders gemaakt. Je daarvoor te interesseren is een beter bewijs van democratisch besef dan een zinloze rode stip op een zinloos stembiljet."

Henk Bakker
Het Hoogt 6
Nieuwendam.

3 eilanden

Sociologen, psychologen en planologen, van professor tot student hebben sinds enkele jaren een interessant nieuw studieobject ontdekt: DE BEWONER..., liefst van het soort dat zich in de saneringswijken van de grote steden pleegt op te houden. Ter meerdere glorie van de wetenschap leggen deze vorsers het dagelijks leven onder de mikroskoop, ontleden en beschrijven het in met vreemde woorden doorspekte zinnen, statistieken en grafieken, met als uiteindelijke uitkomst een skriptie, proefschrift of dissertatie en een stapje omhoog op de maatschappelijke ladder, het studieobject 'de bewoner' ver in de diepte achter zich latend.

Ook architecten, die zich vanouds al met het fenomeen 'bewoner' bezig houden hebben de nieuwe mogelijkheden van de saneringsstudie ontdekt, laten het ene na het andere "alternatieve" plan van hun tekenschotten rollen, ter verheffing van het stadsbeeld en de huren, met als uiteindelijk resultaat een goed betaalde opdracht of gemeentebetrekking, het studieobject, 'de bewoner', ver van zijn oude buurt achterlatend. Maar er zijn uitzonderingen op deze regel, mensen die het niet om persoonlijk gewin te

doen is, maar die op de eerste plaats samen met de bewoner en in de tweede plaats met gebruik van hun kennis, het dagelijkse leven in een saneringswijk beleven en helpen een leefbare buurt op te bouwen.

Uitzonderingen die de regels aantasten en de maatschappelijke ladder doen wankelen. In de buurt de Westelijke Eilanden (Prinsen, Realen en Bickerseiland) is nu al meer dan twee jaar sprake van zo'n uitzonderlijke samenwerking, daar zijn Paul de Ley en Jouke van den Bout, werkzaam als "bouwkundig adviseurs van het buurtkomitee Westelijke Eilanden". Afgelopen week hadden wij een gesprek met hen:

WESTELIJKE EILANDEN ONTDEKT

In 1969 reden we wat rond op een mooie dag en "ontdekten" toen de Westelijke Eilanden. Februari 1970 stond er een bericht in de krant, dat er nóg een groot kantoorgebouw op de Eilanden dreigde te komen (naast het al bestaande gebouw 'de Walvis' een nieuw gebouw 'de Narwal') en dat er een buurtvergadering over gehouden zou worden. Het adres van de vergadering stond er bij en we zijn er toen naar toe gegaan.

De mensen uit de buurt zeiden: "Wat moeten we met dat klere

met 1 hart

gebouw" en "de huisbaas doet niets aan ons huis". Wij hebben er gepraat over wat zo'n gebouw tot gevolg kan hebben: de mensen met hun auto's die het aantrekt, het stijgen van de grondprijzen en het verdwijnen van de woonbebouwing. Op de vergadering hebben we als bouwkundigen onze vakken-nis aangeboden in het gevecht tegen het kantoor.

GEZELLIGE ROMMELIGHEID

In het daaropvolgende half jaar kwamen we regelmatig in de buurt, zelf wonen we er buiten.

Paul: ik woonde op een kamer op de Herengracht, Jouke: ik zat op een heel klein woninkje aan het Weesperplein. We bezochten vergaderingen en bijeenkomsten, leerden de mensen en de buurt beter kennen. Naast het verhaal wat er mis was (de komst van het nieuwe kantoorgebouw), werd er ook steeds meer gepraat over wat goed was in de buurt, de werfjes, de gezellige rommeligheid, het goed wonen in kleine woninkjes.

In die tijd zaten we s'avonds op de Akademie van Bouwkunst aan het Waterlooplein (een zesjarige avondopleiding).

Paul: (5e jaars) Overdag werkte ik op het architectenbureau van Aldo van Eyck.

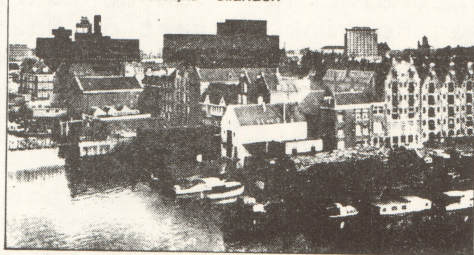
Jouke: (4e jaars) Ik nam zelf bouwkundig tekenwerk aan, dat ik thuis deed. In die tijd ontdekten we dat er een oud gemeentelijk wederopbouwplan (net zoals b.v. Kattenburg, Oostenburg, Valkenburg en de Nieuwmarktbuurt) voor de Westelijke Eilanden lag uit 1952 en dat er mogelijkheden waren om de kaalslag van de buurt te voorkomen door met een nieuw plan van de buurt

te komen. Om het gevecht tegen de Narwal te versterken zijn we toen begonnen het verhaal van de mogelijkheden van de buurt vast te leggen. Het werd een bundeling van ideeën vanuit de buurt: "Opbouwplan Westelijke Eilanden". Er werd in duidelijk gemaakt dat de Westelijke Eilanden een gebied zijn waar het wonen en werken door elkaar loopt, tot voor kort elkaar nog in evenwicht hield en waar nu de ekonomies sterkere krachten van het werken het wonen dreigen te verdringen.

Januari 1971 is dit opbouwplan in het blad van de bond van nederlandse architecten "Plan" gepubliceerd. Er zijn toen zeshonderd overdrukken van het blad gemaakt, die huis aan huis verspreid zijn.

blijf uit onze buurt

aktiekomité westelijke eilanden

NIET MEER OP AKADEMIE

De gesprekken en contacten vonden plaats in de avonduren. We kwamen toen allebei niet vaak meer op de akademie.

Paul: Ik had zelf ook de vrij-

heid tijdens m'n werk op het bureau van Eyck tijd aan de Westelijke Eilanden te besteden. Voor van Eyck tekende ik aan een woningbouwplan voor de binnenstad van Zwolle. Ik verdiende zo'n 700 gulden schoon per maand.

Jouke: Ik tekende aan een verbouwing van een woonhuis en m'n vrouw werkte er $\frac{3}{4}$ dag bij op een architectenbureau. Samen met Annette waren de inkomsten toen 1000 gulden per maand, maar daar moest alles nog van af.

VÓÓR IETS

Van de tekeningen die in het blad Plan stonden hebben we dia's laten maken, die op 3 achtereenvolgende avonden op het Realen-, Prinsen- en Bickerseiland vertoond zijn. Van het Realen- en Prinseneiland die nog niet zo direct bedreigd worden waren er per keer zo'n 10 mensen, van het Bickerseiland 40. De meeste mensen kwamen met de vraag: "Moet m'n huis weg?"

Het was moeilijk om in het gesprek over te brengen dat zo'n kantoorgebouw indirect een bedreiging vormt.

De meeste mensen waren blij te horen dat het niet alleen tégen iets ging, maar ook vóór iets: het opvullen met woningen van de gaten.

Van het begin af aan kwamen in gesprekken ook de gevolgen van de snelweg door de Haarlemmerhouttuinen aan de orde: het afsnijden van de buurt van de winkelstraat de Haarlemmerdijk en de dreiging van nog meer kantoren langs die snelweg.

EIGEN MAQUETTES MAKEN

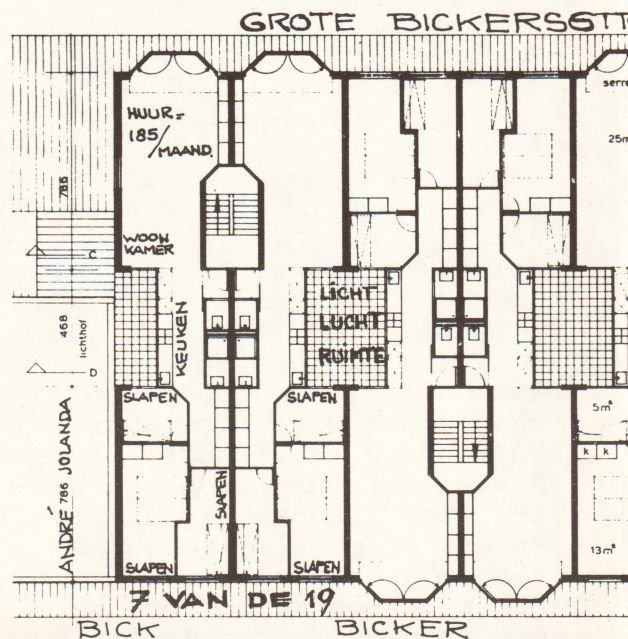
Die woningbouwplannen voor het opvullen van de gaten waren niet helemaal uitgewerkt. Juli 1971 zijn we begonnen met het uitwerken van de tekeningen. De dreiging dat de staande woningen gesloopt zouden worden was nog steeds aanwezig.

bedrijvigheid op het bickerseiland

Daarom hebben we een concreet plan gemaakt voor eenvoudige nieuwe woningen om daarmee bestaande woningen die bouwtechnies nog goed waren te ondersteunen.

Na het 'Plan' nummer zijn de mensen uit de buurt zelf hun eigen maquettes gaan maken. Elk eiland z'n eigen maquette

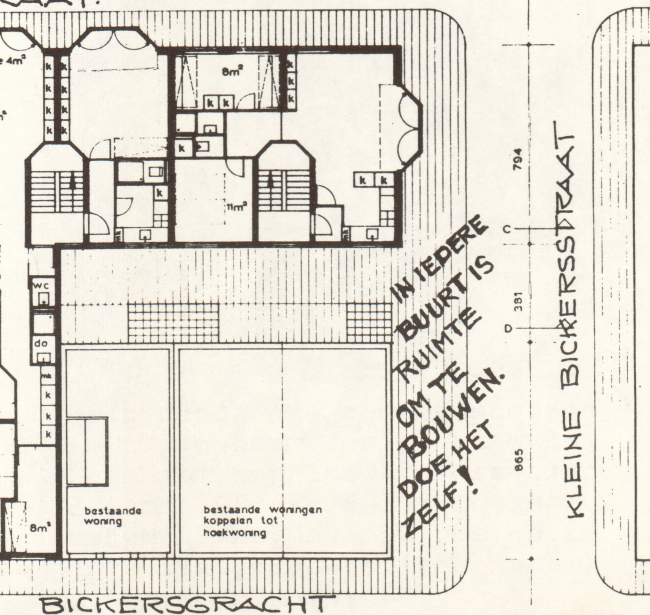

Per eiland werkten er zo'n 3 à 4 mensen aan: board en schuimplastic snijden, gevel-tjes plakken enz. Het gebeurde s'avonds in het (gekraakte) buurtcentrum, het opbouwhuis een paar keer per week. De kinderen hebben boompjes, bootjes en bruggetjes geplakt. Voor en na buurtvergaderingen die toen elke maandagavond gehouden werden, werd er over gepraat. Het maken van de maquettes verduidelijkte veel, over hoe de straatjes liepen, hoe de huizen stonden, wat dat betekende, waar het water liep, dat het drie eilanden waren.

MENSEN BLOEIEN OP

De meeste mensen werken overdag. Bij de organisatie wordt veel werk gedaan door vrouwen, zoals Ria, Gerda, Ans, Riek, Yolanda en tante Anna. Ze doen dat naast het werk dat ze hebben aan het huishouden en de kinderen, terwijl ze s'avonds met hun mannen ook nog vaak present zijn. Van de mannen zijn er ook een aantal die bijzonder veel werk verzetten. Enkele van hen zijn daartoe in staat, omdat ze wegens gedeeltelijke invaliditeit een uitkering krijgen, tijdelijk in de W.W.

RAAT.

een legertje agenten moet er aan te pas komen om de slopers van het 'stadhuis' te laten werken. Op de achtergrond het reeds bestaande kantoorgebouw de walvis

lopen, of alleen voor halve dagen werken in de gemeentelijke sociale werkplaats. Velen van hen merkten door hun betrokkenheid bij de buurt dat dit soort werk hen veel beter ligt dan het geestdodende werk dat ze vroeger deden; ze bloeien er echt van op.

IN DE W.W.

In die tijd zijn we s'avonds de akademie ook weer meer gaan bezoeken om de ervaringen die we in de buurt hadden opgedaan over te brengen, om duidelijk te maken dat voor dit soort werk meer mensen nodig zijn en ook om uit te leggen dat 't werk dat de meeste bouwkunde studenten overdag op een buro doen (tekenen van hotels, kantoren, flats) vaak tegengesteld is aan het werken in een buurt. Paul: toen kwam dat woningbouwproject in Zwolle stil te liggen, zodat ik uiteindelijk in de W.W. terecht kwam en 80% van m'n vorige inkomen kreeg. Inmiddels was

ik getrouwd en had een dochter gekregen. Ik voelde me eigenlijk wel belast om in de W.W. te zitten, terwijl ik verschrikkelijk hard aan de Eilanden werkte. Ik vind dat dit soort werk normaal betaald zou moeten worden, ik zou er gewoon van 8 tot 5 aan willen werken, omdat ik toch het gevoel heb dat er in de buurt misverstanden zijn over mijn positie, die zou ik willen uitsluiten. Na zes maanden kwam ik in Sociale Zaken terecht. Ik kwam toen wel in de Lutmastraat en zag hoe de mensen daar gediskrimineerd worden. Terwijl ze eigenlijk recht hebben op een uitkering worden ze eruit gegooid. Ik zag toen dat ik zelf in een veel voordeliger positie zat, me goed in brieven en zo kon uitdrukken, de meeste mensen zijn veel kwetsbaarder.

ben wel benaderd voor een nieuw werk, voor een uitbreidingsplan van Groningen, maar ik vind dat Groningen al genoeg uitgebreid is.

185 GULDEN PER MAAND

In september is het definitieve bouwplan voor 19 woningwoningen tussen de bestaande bebouwing, gepubliceerd in een speciaal, geheel aan de Westelijke Eilanden gewijd nummer van het bouwblad TABK. In plaats van een betaling voor deze publikatie te accepteren, hebben wij voor dat geld, 600 overdrukken laten maken, die eveneens huis aan huis in de buurt verspreid zijn. Bij het bouwplan is uitgegaan van de bestaande bebouwing (veel woningen die prakties rug aan rug staan). Bij het nieuwe woningontwerp worden eigenlijk twee rug aan rug woningen horizontaal aan elkaar

ZO WAS
HET
VROEGER
OP DE
EILANDEN,

WONEN
EN
WERKEN
HIELDEN
ELKAAR
IN

EVENWICHT,
NU
WORDT
DAT
RUW
VERSTOORD

Jouke: Ik heb al die tijd die verbouwing gehad, die werd ook wel opgehouden door m'n werk aan de Eilanden. Die verbouwing is nu af en m'n verdiensten vallen weg. Annette werkt nog steeds. Ik

10

gekoppeld, met een soort glazen wand in het midden. Er ontstaan zo woningen met een vloeroppervlak van 70 tot 85 M2 en een diepte van 20 meter (lange smalle woningen).

VERVOLG OP PAG 11

In februari van dit jaar hebben we een aannemer een begroting van dit plan laten maken. Het bleek dat de stichtingskosten van de 4-kamerwoning op een bedrag van f42.500,- kwamen, wat op een maandhuur van ongeveer f185,- neerkomt. Onder de woningen op de begane grond komen bedrijfsruimtes, de huren van deze ruimtes worden zo berekend dat daar een deel van de investeringen voor de woningen op komt te rusten (huurprijs bedrijfsruimte f85,- per M2 per jaar).

ZELFSTANDIG BLIJVEN

Volgens de woningwet krijg je als architect voor zo'n woningplan betaald naar het aantal woningen.

Het zijn er maar 19, het brengt niet zoveel op.

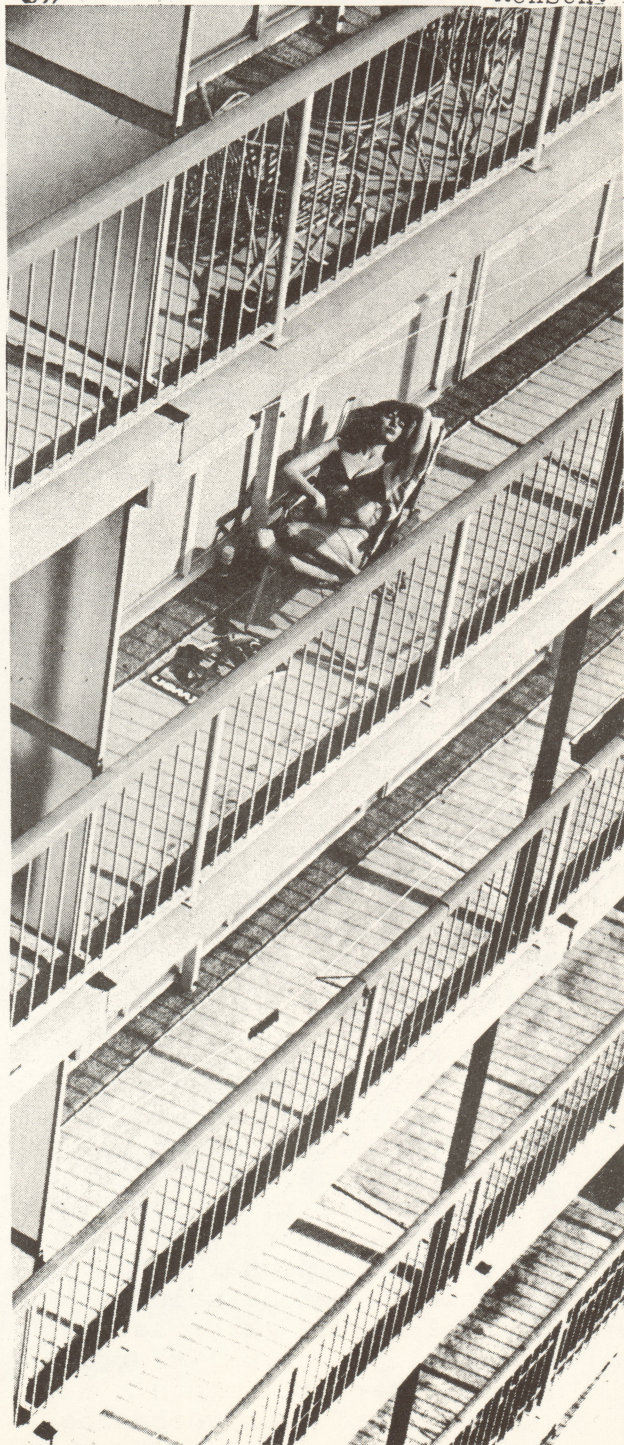
Jouke: Met het bedrag dat je krijgt haal je net de lichtdrukken voor de tekeningen eruit, want als je zo'n plan indient moet dat in 88-voud, echt waar.

Een architect die een eindeloze rij huizen in een buitenwijk neerzet houdt er veel meer aan over, daarom is er ook zo weinig interesse in het maken van dit soort kleine bouwplannetjes tussen oude bestaande bebouwing.

Van gemeentezijde wordt herhaaldelijk de laatste tijd door wethouder Kuypers (volkshuisvesting) gesuggereerd dat we een opdracht krijgen, óf in gemeentedienst kunnen komen, dat het te gek is dat we op deze wijze werken.

Paul: Ik kies niet voor een vast salaris van de gemeente. Dan sta je onder druk, heb je een verantwoording naar het apparaat.

Jouke: Ik vind het veel onbelast zelfstandig te blijven ten opzichte van de gemeente.

FIETSGUERILLA

De berichten van het fietsfront maken een mens zo langzamerhand moedeloos. Het stadsbestuur blijft in gebreke zodra het gaat over het volmaaktste voermiddel aller tijden. De artikelen in het Amsterdams Weekblad hebben dit nog eens te meer duidelijk gemaakt.

Na de twee artikels over de fietsguerilla in het A.W. zijn hier een paar praktische tips. Methoden die je kunt gebruiken bij je privé-oorlog tegen de auto. De autogebruiker, die zich nog steeds met zijn voertuig in de binnenstad durft te wagen, moet het steeds moeilijker gemaakt worden. Bovendien ben je met sommige van deze methoden in staat om het verkeer aardig in de war te schoppen zodat het gemeentebestuur hopelijk zal gaan inzien dat er maatregelen getroffen moeten worden om het autoverkeer te weren.

1. Je kent ze wel de "sportieve hardrijder" die je vlak voor dat hij rechtsaf wil slaan nog even inhaalt en af-snijdt. Doe, als je zo iemand opmerkt, het volgende; geef een paar flinke trappen op je pedaal zodat je gelijk met de stinkmobiel bij de zijstraat bent en blijf dan pal voor de stinkkar stil staan. Eerst zal zich verbazing op het gezicht van de spor-

tieveling afsteken, vervolgens ergernis en daarna agressiviteit.

2. Er zijn ook van die stinkmobilisten, die vinden dat er nog niet genoeg ruimte voor ze gereserveerd is. Ze hebben de gewoonte om bij stoplichten in het fietsvak te gaan staan. Ga dan vóór de stinkkar staan en trek, als het stoplicht op groen springt, tergend langzaam op. Ook als je zelf links afslaat kun je deze methode toepassen.

3. Iedere trouwe fietser die regelmatig met zijn karretje over de grachten rijdt, kent de gevaren daarvan. Snijdende en uit-zijstraten-schietende stinkkarren in overvloed. Blijf daarom voor je eigen veiligheid altijd midden op de gracht rijden en ga nooit opzij. Als iemand begint te toeteren, stop dan en kijk verbaasd achterom.
4. Iedereen kent ook wel de smalle straten met geparkeerde en rijdende stinkmobielen zoals de Nieuwe Hoogstraat en Utrechtsestraat. Een goede treitermethode is om nooit de stoep op te gaan. Blijf

rustig staan als een tegemoetkomende stinkar er niet langs kan. Kijk wie het meeste geduld heeft.

5. Tot besluit nog een tip voor bootbewoners. Zoals een paar mensen op de Prinsengracht al gedaan hebben kun je een bloembak van twee meter op hoge poten in het verlengde van je loopplank zetten. Daar kan dan nooit een stinkar staan en je loopplank is altijd vrij.

WAARSCHUWING

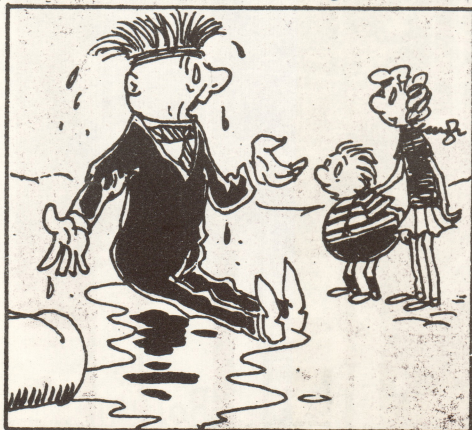
Deze methodes zijn niet zonder risico's. Veel stinkargebruikers worden snel aggressief. Blijf daarom altijd rustig en verdwijn vlug op je trouwe snelle tweewieler als de situatie te gevaarlijk wordt.

DE AVONTUREN VAN FED EN VETERTJE

IN PRIKTOLLAND

De strip Fed en Vetertje, die na 6480 afleveringen plotse-ling uit de Waarheid is verdwenen (zie A.W.no.20 en 21) is nu op gedoken in de Telegraaf/Nieuws van de Dag.

Mochten er nu strippologen zijn die denken nu het einde van het verhaal te kunnen lezen, dan hebben ze pech gehad want de Telegraaf begint de strip weer helemaal opnieuw. Dus zullen we nog zo'n 20 jaar moeten wachten op het werke-lijke einde, als de Telegraaf het tenminste zolang uithoudt.

Trim je licht in het donker

Dinsdagavonds om half zeven rijden een aantal Amsterdammers naar het Amsterdamse Bos om hun weke-lijkse trimuur door te brengen. 's Zomers komen hierbij geen pro-blemen kijken, maar door de vroeger vallende avond in de win-ter kun je geen hand en trimtoe-stel meer voor ogen zien.

Tijdens 't trimmen worden verschil-lende suggesties gedaan.

Als ze nu eens alle bomen wit verf-den? of " een goede lichtinstal-latie zou geen overbodige luxe zijn".

Bij de eerste suggestie valt op te merken dat een verflaag de boom-groei niet ten goede zou komen. De tweede mogelijkheid zou licht uit te voeren zijn door straat-verlichting bij de toestellen en eventueel kleine lichtjes aan te brengen langs de 2400 m.lange trimbaan.

Excuses

Omdat onze drukkerij vorige week verhuisd is en de werkzaamheden aan het nieuwe pand veel tijd in beslag genomen hebben, kon er een dag te laat pas gedrukt wor-den. Hierdoor hebben al onze abonnees het Amsterdams Weekblad enkele dagen later in de bus ge-kregen.

SARPHATI STRAAT

In het Amsterdams Weekblad nr.7 schreven wij reeds over het blok goede woningen Sarphatistraat, Pancrasstraat, Valkeniersstraat, Plantage Muidergracht. Deze woningen, ongeveer 100, moeten weg voor Universiteitsuitbreiding (natuurskundig- en van der Waals-laboratorium). Gewaarschuwd door de werkgroep "Geen woningsloop voor universiteitsbouw" en de Plantage Buurtvereniging, zijn de bewoners van het blok in actie gekomen. Ze hebben een brief aan de gemeente gestuurd, ondertekend door bijna alle bewoners. Daarin verzetten ze zich tegen de voorgenomen sloop (6 panden direct voor de universiteit, 2 voor een weg en 18 voor plantsoenen) en tegen de manier waarop de bewoners onwetend zijn gehouden door de gemeente. Het bestemmingsplan Roeterstraat en omgeving is al op 29 sept. 1971 goedgekeurd door de gemeenteraad, terwijl de meeste bewoners van niets wisten, zodat ze ook geen bezwaarschrift hebben ingediend. De gemeente heeft niet de moeite genomen elk van de honderd gezinnen een brief te sturen over dat bestemmingsplan, terwijl dat voor bv. de omlegging van tramlijn 10 wel gebeurd is.

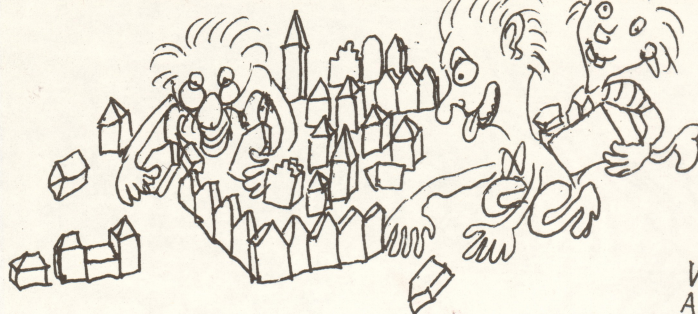
Ook waren er nauwelijks aankondigingen op straat geplakt, wat de gemeente op lantarenpalen pleegt te doen. De Sarphatistraat kent ter plaatse echter alleen straatlantaarns aan kabels midden boven de straat. Een wijziging van dit bestemmingsplan heeft onlangs een maand ter visie gelegen en weer wisten de bewoners van niets. Deze keer betrof het de bouw van een gasreducerstation in een als groenstrook aangegeven gebied. Hoewel de wijziging nog moet worden goedgekeurd staat het gebouwtje er al. WOENSDAG 8 NOVEMBER HEBBEN DE BEWONERS een gesprek gehad met Lamers over de sloop. DINSDAG 14 NOVEMBER is er een buurtvergadering belegd in het JEUGDCENTRUM "DE TOORTS", Nieuwe Achtergracht 134, aanvang 20 uur, waar verslag van dit gesprek zal worden gedaan. De universiteit heeft overigens ook gebouw "De Toorts", dat buiten het bestemmingsplan-gebied ligt, al willen kopen van het Leger des Heils, voor de toekomstige uitbreidingsplannen, die een nog veel groter gebied bedreigen.....

SPELEN WIJ
STADBOUWEN

AU JA

IK DOE
OOK MEE

HIER KOMT
MIJN HUIS

WAS DAT
NIET DE SPEELTUIN?

WACHT
EVEN

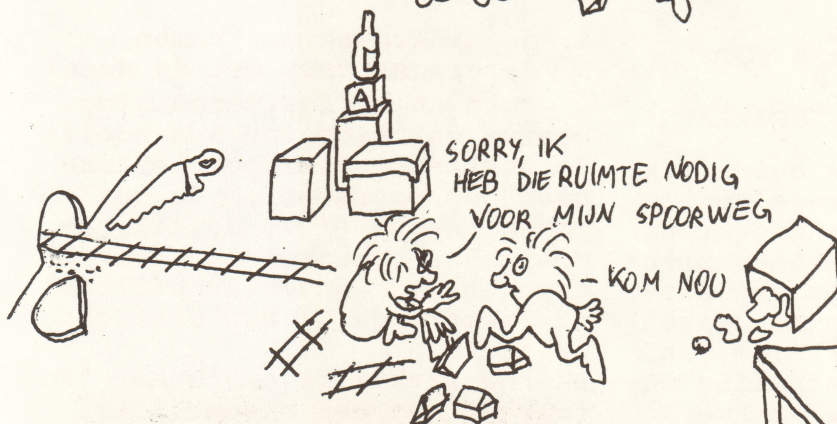

KIJK WAT IK
AAN'BOUWEN BEN

SORRY, IK
HEB DIE RUIMTE NODIG
VOOR MIJN SPOORWEG

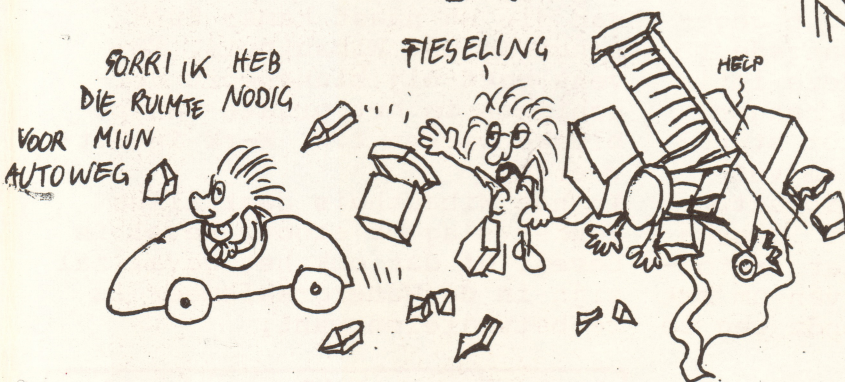
-KOM NOU

SORRI IK HEB
DIE RUIMTE NODIG
VOOR MIJN
AUTOWEG

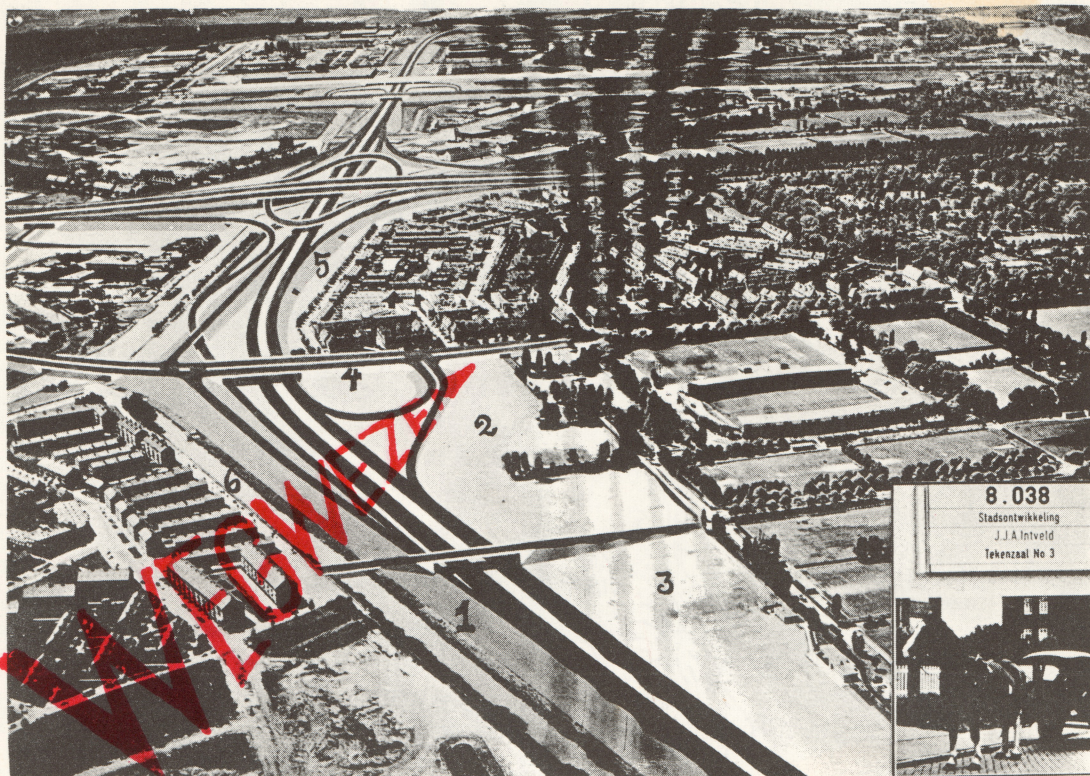
FIESELING

HELP

EEN GOEIE
MOEDER MOET
ALTD KALM BLIJVEN
OF NIET?

WAAROM HANGT DEZE FOTO

IN HET WIBAUTHUIS?????

De reden hiervan is duidelijk. Om de eventueel twijfelende tekenaars van de ringweg rond Amsterdam er van te overtuigen dat het snelweggetje een probleemloos soepel op te lossen klusje is, heeft ir. Blom van Assendelft (hoofd afdeling wegen) aan de chef tekenkamer dhr. Intveld de opdracht gegeven om naast de toegangsdeur van de tekenkamer deze intimiderende foto op te hangen. Hoe komt zo'n foto tot stand? Hiervoor heeft ir. Blom van Assendelft K.L.M. aerocarto even opdracht gegeven. Daarna heeft hij de ambtenaar 'retoucheur' opdracht gegeven om met zijn kwast het volgende weg te verven:

1. de ringdijk met zijn begroeiing
2. Tuinvereniging Rust en Vreugde
3. de 4 voetbalamateurverenigingen

4. de Middenweg met bomen
5. de groenstrook met de speeltuin en korfbalvereniging.

Daarna gaf Blom van Assendelft de ambtenaar "perspektieftekenaar" de opdracht om de snelwegen inclusief de dijklichamen in te tekenen, zodat de bewoners van Onderlangs(5) en de Diemerkade(6) hun uitzicht kwijt zijn.

Daarna maakte de ambtenaar "fotograaf" er een nieuwe foto van die nu naast kamer 8038 hangt in het Wibauthuis. Tevens moet hij binnenkort verschijnen in het orgaan van publieke werken t.w. Werk in Uitvoering.

In het Wibauthuis gaat alles zonder slag of stoot. Bevel is bevel. Of dat ook het geval zal zijn in de Watergraafsmeer is te betwijfelen want,

Donderdagavond 16 november in sjaaloom Pieter Zeemanlaan 42 zal hierover een demonstratieve bijeenkomst worden gehouden. WEG MET DE WEG! KOM OM 20.00 UUR!!!